

1,500 a l'Hospital de Caldes de Montbuy.
1,500 a l'Hospital de Sant Feliu de Codines.
L'amable comunicant a qui devem i agraïm aquestes agradoses noves, ens participa, a l'ensem, que el senyor de Riba l'hi ha assegurat que prompte serà aprovat el projecte per a la construcció del Pantà de l'Abancó i que es compromet a que, per tot l'any 1931, surtin les obres a subhasta.

Molt bé, senyor de Riba. Aquest patriòtic i desinteressat comportament ens omplena de satisfacció, i, com adversaris lleals, ens plau, repetim, de rectificar-nos, tot i rendint al senyor de Riba i Espanya públic homenatge de reconeixement i admiració.

Dos retalls de "La Nau"

«La Nau», en una mateixa edició ha publicat dos articles, un, «L'Estatut del senyor de Riba», per A Rovira i Virgili, i altre, «Un comentari còmic», per Joaquim Aleu, dels quals ens sembla bé de reproduir-ne aquests dos «retalls»:

«L'opinió catalana ja sap ara com ha anat la qüestió de l'Estatut i ha vist qui són els responsables de la desviació esdevinguda. Es veu que el senyor De Riba és un home tossut i que vol fer de fotes passades la seva. Un dia topa amb el seu correligionari senyor Valls i Taverner; un altre dia declara, com qui diu la guerra als partits republicans de Catalunya; ara s'entossudeix a fer fracassar l'esforç conjunt dels partits catalans per un projecte d'Estatut. I com que té bons ajudants en aquesta feina, és de preveure que en sortirà.

Hi ha qui diu que el senyor De Riba és un home de fums i que té la pretensió d'equiparar-se a Prat de la Riba, fins en el cognom. Però entre Prat de la Riba i De Riba hi ha una diferència: al darrer li manca el Prat, que és tanmateix el cognom essencial.»

«Per a arrodonir el to grotesc del comentari, el seu autor lliga el fet explicat amb la qüestió de l'Estatut de Catalunya. La troballa és magnífica, i probablement el senyor Jaume de Riba agrairà al comentarista de *La Veu* el gran esforç que aquest aporta a la tesi del vice-president de la Diputació de Barcelona.

El «plebiscit inequívoc» de què parla *La Veu* té una gràcia extraordinària. És a un plebiscit d'amos de cafès i de bars, propietaris i procuradors, que el senyor Jaume de Riba pensa sotmetre el seu Estatut?»

En la sessió del ple del 29 de setembre el conseller Sr. Agustí Aymerich va quedar de cos present.

«De cara al poble» va ésser acusat, en plena sessió pública, d'abús del càrrec en profit propi, i tota la seva defensa enfront d'una acusació documentada i concreta va quedar reduïda a assabentar-nos que havien tingut un petit descompte: que "no són tantes pessetes" com acabaven de demostrar.

Però resta ben provat el fet que en cada número de LLUITA hem vingut denunciant.

Al conseller Sr. Aymerich se li ha d'exigir que presenti la dimissió del càrrec. És indigne de pertènixer a la Corporació Municipal que ha d'administrar els cabals de la ciutat.

Les escorrialles de l'albisme

...

L'orgue de la Lliga Regionalista, el defensor del *Delateu!* i del *Pacte de la Fam*, publicava un article, del qual en reproduïm només un paràgraf per a satisfacció de certs liberals de *doublée* d'aquesta ciutat:

«...Sembla una cosa verament paradoxal que l'albisme, expatriat a Valladolid o Zamora, reïxi a Granollers o a les comarques gironines. El país començarà a dubtar de l'eficàcia ulterior de la dictadura, si veu repetir-se gaire aquests exemples desconcertants.

Es clar que la persistència d'aquestes escorrialles de l'albisme en la política catalana cerca la seva justificació ara en altres excuses i en l'evocació maliciosa de certs fantasmes. Però es l'albisme mateix que actua; l'esperit, que informava essencialment aquella política albina que el Cop d'Estat del 13 de setembre proclamà solemniament que venia a enderrocar.

Complim un deure elemental de llealtat cridant l'atenció del Directori envers aquest fenomen polític que observem tots avui a Catalunya amb una mica d'estranyesa: la revifalla de l'albisme en certes comarques de la nostra terra, a l'empar precisament del nou règim que foragità de la Península el senyor Santiago Alba Bonifaz, suara citat a la "Gasetta" per un jutjat de Valladolid.»

«La Veu de Catalunya», edició de divendres, 23 novembre de 1923.

Protesta contra un atropell

Copiem d'*El Día Gráfico*:

«El alcalde de Granollers, en sesión pública municipal pronunció unas palabras contra nuestro corresponsal en dicha ciudad don Claudio de Boét, afirmando que con todo y ajustarse a la realidad el contenido de sus informaciones, estima incompatible su cargo de secretario municipal con el de periodista.

Inmediatamente la Asociación de la Prensa de Granollers tomó este acuerdo, que transmitió al alcalde:

«En sesión celebrada ayer por la Asociación de la Prensa Diaria de Granollers, tomóse el acuerdo unánime de formular la más sentida protesta por la coacción de que ha sido objeto en sesiones públicas el asociado don Claudio de Boét, corresponsal de *El Día Gráfico*, al que parece querer impedirle el que cumpla su cometido como corresponsal, a pesar de reconocer que los hechos reseñados no se apartan en lo más mínimo de la realidad.

En esta misma fecha, esta Asociación se dirige al presidente de la Federación de la Prensa Catalano-Balear, en súplica de que el hecho ocurrido se ponga en conocimiento de la autoridad civil de la provincia »

El Día Gráfico no pide a sus corresponsales cédulas políticas, existiendo en ellas las más opuestas ideas, sinó la más firme atención a la objetividad y verdad de sus informaciones. Si el alcalde de Granollers ha reconocido la realidad de lo transmitido por nuestro corresponsal, a nuestro periódico no le toca más que ratificar al señor Boét su confianza, mostrando su extrañeza ante la teoría sustentada por el alcalde de Granollers, teoría que confiamos será recogida por la Federación de nuestra Prensa.»

Amb tot i que l'esmentat acord de l'Associació

ció de la Premsa fos pres per «unanimitat», vegin com tracta aquest assumpte el diligent corresponsal de «La Veu de Catalunya», que pertany a l'Associació.

«Un acord.—L'Associació de Premsa Diària de Granollers ha acordat dirigir-se a l'alcalde protestant d'una suposada coacció que féu el secretari de l'Ajuntament al corresponsal d'«El Día Gráfico», senyor Boet.

La suposada coacció és que el senyor alcalde en la darrera sessió de la C. M. P. indicà al senyor Boet que fos més exacte en fer les seves cartes per l'esmentat diari.»

Això de la «suposada coacció», repetit per dues vegades, no té preu, i s'acredita de periodista quan escriu que la «suposada coacció» la «féu el secretari de l'Ajuntament al corresponsal d'«El Día Gráfico», senyor Boet.»
Rei dels Cels, quin embolicst!

Crònica d'esports

Campionat segona preferent

El Granollers i el Sans empaten a zero

El Granollers diumenge començà a refer-se de la seva actuació en aquest campionat.

L'obtenció d'un punt en camp adversari, i més en jugar amb un equip com el Sans, és una prova de que l'onzè granollerí poc a poc va recuperant aquella força que li valgué l'ascens a la categoria en que avui milita. El partit de diumenge fou disputat amb gran entusiasme i va acabar amb un empat injust, perquè la victòria la tenia ben merescuda el Granollers.

Pedret, del Sans, va salvar el seu equip d'una *debacle*.

Un *penalty* amb que fou castigat el Granollers, fou aturat per Gallofré.

L'arbitratge, de Santiago, va tenir sensibles equivocacions que perjudicaren l'equip granollerí.

Gallofré, Lladó, Miralles, Rebollo, Sala, Ortuño, Arribas, Gordi, Losada, Martí i Navarro, formaven el Granollers.

Pedret, Villacampa, Carbonell, Vela, Robles, Bartolí, Cuchy, Tayeda, Iglesias, Aliart i Calsina, el Sans.

El públic, correcte.

Avui, Granollers-Terrassa

Aquesta tarda s'enfrontaran, al camp local, els primers onzès del Terrassa i Granollers.

Es un partit, el d'avui, que ha despertat un gran interès, tota vegada que hom espera veure un Granollers completament recuperat i disposat a aconseguir aquelles victòries que en la temporada passada li valgueren l'ascens de categoria.

En els rengles locals «debuta» altre nou jugador, procedent del Poble Nou i Júpiter. Es tracta de Ubeda, interior esquerra, del qual en tenim immillorables referències i amb el qual hom confia en una major efectivitat a la davantera.

El Terrassa, que té el segon lloc en la puntuació d'aquest campionat, és un difícil contrincant i per això l'expectació és més crecuda.

Som optimistes i creiem en els nostres.

GOL

Impremta Garrell : Granollers